

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Търговище, 15.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на петнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА

като разгледа докладваното от МАРИАНА Н. ИВАНОВА Търговско дело № 20223500900041 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба вх. № 20220726085250, депозирана чрез ТРРЮЛНЦ, от адв. А. Д., ***, в качеството ѝ на представител по пълномощие на „АЛАДИН 2001“ ЕООД, ЕИК 1175****, срещу ОТКАЗ рег. № 20220713174430-2 от 19.07.2022 г. на Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието.

С оплаквания, че отказът е неправилен, незаконосъобразен и постановен в противоречие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон, жалбоподателят моли неговата отмяна и постановяване на решение, с което да бъде указано на Агенцията да извърши вписване на заявената промяна по партидата на „АЛАДИН 2001“ ООД по Заявление А4 с вх. № 20220713174430.

Излага следните съображения: С обжалвания отказ е отказано вписването в ТР на заявените промени поради липсата на документ за внесен в търговска банка капитал от съдружникът, записал съответните дялове, съгласно чл. 21, ал. 4, т. 5 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър (Наредба № 1). Жалбоподателят излага доводи, че с разпоредбата на чл. 166, ал. 1 ТЗ законодателят е предвидил изискване за внасяне на капитала на търговското

дружество единствено и само досежно набирателния капитал на същото, предвид на това, че до този момент дружеството не съществува, няма каса и счетоводни записвания, освен вноските на съдружниците, поради което и същите следва да бъдат внесени по нарочна за целта сметка. В ТЗ липсват изисквания увеличаването на капитала при ООД да се внася само в банкова сметка. Счита, че позоваването от страна на длъжностното лице по регистрацията (ДЛР) на разпоредбата на чл. 21, ал.4 от Наредба № 1 е неоснователно, тъй като е недопустимо с подзаконов нормативен акт да се въвеждат изисквания, каквито липсват в специалния закон, а именно ТЗ. Счита, че подобно изискване би било налице в хипотезата, касаеща внасяне на минималния капитал за учредяване на търговско дружество, предвид и нормите на чл. 148, вр. чл. 119, ал. 1, т. 4 ТЗ, които не съдържат подобно изискване нито за извършване на вноската, нито за вписване на проведено от съдружника увеличение на капитала в дружеството с ограничена отговорност. Според жалбоподателя, при тази уредба на ТЗ, чл. 21, ал. 4, т. 5 от Наредбата № 1 предвижда допълнително условие - т.е. с норма от по-ниска степен е стеснен (ограничен) предметния обхват на ТЗ, което е пример за противоречие между различните по степен нормативни актове, при което чл. 15, ал. 3 ЗНА задължава съдът да приложи по-високия по степен акт. В заключение жалбоподателят счита, че неизпълненото изискване на чл. 21, ал. 4, т. 5 от Наредба № 1 паричните вноски при увеличаване на капитала да се извършват само по банкова сметка, не може да обоснове извод за неизпълнение на определените от чл. 148, вр. чл. 119, ал. 1, т. 4 ТЗ УСЛОВИЯ за провеждане на увеличението и съответно за вписване на това увеличение в търговския регистър по партида на дружеството, като цитира установена трайна съдебна практика в тази насока: Решение № 407/8.07.2015 г. на ОС - Пловдив по т. д. № 482/2015 г.; Решение № 215/11.03.2013 г. на ОС - Варна по т. д. № 317/2013 г.; Решение № 320/11.05.2012 г. на ОС - Пловдив по т. д. № 350/2012 г.; Решение № 470/21.05.2013 г. на ОС - Варна по т. д. № 753/2013 г.; Решение № 1720/23.10.2013г. на СГС по т. д. № 4939/2013 г.; Решение № 260033/05.02.2021 г. по т. д. № 5 / 2021 г. на ОС - Бургас; Решение № 260124/12.11.2020 г. по т. д. № 670 /2020 г. на XVI състав на ОС – Пловдив, Решение № 13/20.01.2020 г. по т. д. № 277/ 2019 г. на ОС - Пазарджик.

По реда на чл. 25, ал. 2, изр. 3-то от ЗТРРЮЛНЦ Агенцията е депозирала отговор със становище за неоснователност на жалбата, изцяло

споделяйки доводите на ДЛР в отказа – че съгласно чл. 21, ал. 4, т. 5 Наредба №1 при промяна на обстоятелствата по група „Капитал“ към заявлението се прилага, при парична вноска, документ за внесен в банка капитал за частта от увеличението на капитала, като представеният от заявителя приходен касов ордер (ПКО) не удостоверява извършена вноска, съгласно изискванията на закона. На осн.чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ на заявителя са дадени Указания с № 20220713174430/15.07.2022 г., същите не са изпълнени в законоустановения срок по чл. 19, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ и в тази връзка правилно е постановен отказ. На осн. чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 81 от ГПК претендира разноски за юриск. възнаграждение в размер 300 лв., прави възражение за прекомерност - в случай на претендиране разноски от жалбоподателя.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 25 ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ от легитимирано лице, представен е документ за внесена държавна такса и е процесуално допустима.

Със заявление образец А4 с вх. № 20220713174430- заявление за вписване на обстоятелства относно дружество с ограничена отговорност, депозирано от надлежно упълномощено от управителя на дружеството М. И. лице, са заявени за вписване по партидата на дружеството промени в позиции 19.*Съдружници*- заличаване на М.Ф., 23. *Едноличен собственик на капитала* –вписване М. И. И.и 32.*Внесен капитал* – 52 000лв. Представени са изискуемите към заявлението доказателства – пълномощно, декларации, протокол от ОС на дружеството, доказателства за отправена до дружеството нот.покана от съдружника М.Ф. за освобождаването му като съдружник, препис от учредителен договор, с вписаните изменения съобразно решението на ОСС от 09.05.22 г., ПКО за внасяне сумата от 50 000 лв. в касата на дружеството от М. И., вносна бележка за внесена такса за вписването, подадено по ел.път.

С указания № 20220713174430 от 15.07.2022 г. , на осн.чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице по регистрацията (ДЛР) е указало представянето на документ за внесен в банка капитал, позовавайки се на разпоредбата на чл. 21, ал. 4, т. 5 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на

юридическите лица с нестопанска цел.

Последвал е ОТКАЗ № 20220713174430-2 от 19.07.2022 г., с довод - липсата на документ за внесен в търговска банка капитал от съдружникът, записал съответните дялове, съгласно чл. 21, ал. 4, т. 5 от Наредба № 1.

След извършената проверка по партидата и след запознаване с депозираното заявление, съдът констатира, че се касае за търговско дружество, което е със записан капитал в размер на 5200 лв. (позиция 31.), от които 5000 лв. - в дял на съдружника М. Ф., и 200 лв.- на съдружника М. И. (позиция 19.). В позиция 32. *Внесен капитал* е записано 3200 лв.

В настоящия случай предвид заявените обстоятелства и представените приложения към заявлението и по партидата на дружеството, се установява, че съдружникът М. Ф. е подал молба по реда на чл. 125, ал. 2 от ТЗ - нотариална покана, връчена на дружеството на 03.12.2020 г., при което, с изтичането на 3-месечния срок, считано от 03.03.2021 г. членственото му правоотношение е прекратено; Ф. е отправил повторно искане от 30.03.2022 г. за свикване на ОСС за уреждане на отношенията, с молба, получена лично от управителя М. И. на 15.04.2022 г. От представения протокол от извънредно ОС от 09.05.2022 г. и приетият от едноличния собственик на капитала (вследствие прекратяване членството на съдружника Фарес по реда на чл. 125, ал. 2 от ТЗ) учредителен със съответните промени, като е обективизирано взето решение за запазване на вписания размер на капитала, като освободените от М. Ф. 50 дяла на стойност 50 000 лв. да бъдат поети и записани от другия съдружник М. И., който най-късно до 10.06.2022 г. да внесе записаните дялове, което може да стане и в брой в касата на дружеството. Взето е решение за уреждане на имуществените отношения с напусналия съдружник по правилата на чл. 15, ал. 3 от ТЗ към дата 31.03.2021 г.

Съгласно непротиворечивата съдебна практика, прекратяването на членственото правоотношение между дружеството и съдружника М.Ф. е настъпило незабавно в отношенията между съдружниците и дружеството, с осъществяването на фактическия състав на чл. 125, ал. 2 ТЗ – т.е. с изтичането на тримесечния срок. Видно от представените доказателства е взето решение за съдбата на дяловете на напусналия съдружник, поемането им от останалия единствен съдружник и запазване размера на капитала.

В случая не става въпрос за увеличение на капитала.

Съгласно разпоредбата на чл. 124 от ТЗ съдружникът е длъжен да изплати или да внесе дяловата вноска, но това не е изискване за извършване на вписване на поемането на дела на напусналия съдружник, тъй като чл. 140, ал. 1 и ал. 4 не въвеждат такова изискване. Изискването на чл. 119, ал. 1, т. 4 от ТЗ касае първоначалното вписване на минимално установения капитал.

Към момента на регистрацията си търговското дружество е изпълнило изискванията по чл. 119, ал. 1, т. 4 от ТЗ, внасяйки изискуемия се към този момент 70% от регистрирания дружествен капитал.

В ТЗ и към датата на регистрацията, и понастоящем няма изрично задължение за начина на внасяне на остатъка от капитала за ООД. Това задължение за членовете на ООД е санкционирано с разпоредбите на чл. 120, 121 и чл. 126 от ТЗ. По аргумент от чл. 166, ал. 1 от ТЗ /отнасящ се обаче само до АД/ изискването за внасяне на капитал на АД по банкова сметка се отнася до набирателния капитал на акционерните дружества. Не са налице основания посочената разпоредба да се тълкува разширително. В ТЗ, ЗТР или друг подзаконов нормативен акт няма изискване вноските в капитала /при довносяне/ да се извършват само по банков път по отношение на ООД, поради което и не може с Наредбата да се регламентират подобни изисквания относно вида на представяните документи относно соченото обстоятелство. Съгласно чл. 31, ал. 2 от ЗТР Наредбата определя образците на заявления, посочва изчерпателно приложенията към тях за всеки вид вписване, заличаване или обявяване съгласно изискванията на закона.

В случая внасянето на сумата от 50 000 лв. е и в удостоверяване на поемане дела от капитала на напусналия съдружник, като и в тази хипотеза ТЗ не поставя изискване за удостоверяване на това обстоятелство чрез банков документ – внасяне на сумата по банков път.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 4, т. 5 от Наредба № 1/2007 г. би била приложима в хипотезата, касаеща внасяне на минималния капитал за учредяване на търговско дружество, като не би могла да игнорира нормите на ТЗ, които не съдържат подобно изискване (в този смисъл чл. 119, ал. 1, т. 4 във вр.148 от ТЗ).

Молителят е представил към заявлението си изискуемите документи, пред заявените за вписване промени – освобождаване на съдружник, вписване

едноличен собственик на капитала, поел освободените дружествени дялове, представен е актуализиран договор (учредителен акт), представените са изискуемите декларации и документ във връзка с поетия дял, поради което и предвид гореизложените съображения постановеният отказ е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен и на осн.чл. 25, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ указано вписване на заявените обстоятелства.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен ОТКАЗ рег. № № 20220713174430-2 от 19.07.2022 г. на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията-Търговски регистър, постановен по заявление вх. № 20220713174430 от 13.07.2022г. за вписване на заявените промени по партидата на „АЛАДИН-2001“ ООД, ЕИК 1175****, със седалище гр. Т.,

като УКАЗВА на осн.чл. 25, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ на Агенцията по вписванията да извърши вписване на заявените със заявление вх. № 20220713174430 от 13.07.2022 г. обстоятелства.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____